

Et Mindretal (*Sandbæk*), der for øvrigt slutter sig til Flertallet, har tilladt sig at stille Ændringsforslag angaaende Statskassens Tilskud til Kommunerne, og skal i den Anledning bemærke:

Formaalet med Statskassens Tilskud til Kommunerne er selvfølgelig denne at lette disses trykkende Byrder, men skal dette gennemføres paa en for hele Folket fyldstgørende Maade og efter retfærdige Principper, da melder sig Spørgsmaal som disse: Tillader Lovforslagenes Rammer en for hele Folket retfærdig Fordeling? I Forhold til hvilke Byrder kan der med nogen Ret gøres Krav paa Statstilskud? Er det muligt at lette disse Byrder netop der, hvor de tynges haardest?

Angaaende det første Spørgsmaal kan Mindretallet ikke se rettere, end at de forelagte Lovforslag frembyde ulige gunstigere Betingelser for en retfærdig Fordeling end Skattekommissionens Forslag om samme Emne; thi medens Skattekommissionens Forslag hvilede paa Overførelser af de direkte Statsskatter til Kommunerne og derved i høj Grad vanskeliggjorde en fri Anvendelse af noget Beløb, da ere vi nu ved de forelagte Lovforslag med Afskrivning af alle de gamle Statsskatter traadte ind i et helt nyt Spor, hvor alle Hindringer i denne Retning ere ryddede af Vejen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Byrder Lovgivningsmagten nærmest bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, finder Mindretallet, at Grundlovens §§ 84 og 85 give et bestemt Svar; thi er Fattigbyrden (hertil kan med god Føje henregnes Alderdomsunderstøttelsen og Tilskudet til „Den fri Fattigkasse“) usædvanlig tyngende og lægger det offentlige Skolevæsen usædvanlig stor Beslag paa Bæreevnen, er det vel rimeligst, at Lovgivningsmagten har sin Opmærksomhed fortrinsvis henvendt netop paa disse Byrder.

En af Mindretallet udarbejdet Oversigt over, hvor ulige de forskellige Byrder hvile paa Sognekommunerne, er vedføjet Betænkningen.

Paa Spørgsmaalet, hvorvidt det er

muligt at fordele Statstilskuddet paa en saadan Maade, at det netop kommer de Kommuner til gode, der tynges haardest af Byrden, mener Mindretallet at kunne svare et bestemt Ja. Naar Lovforslaget om Indkomst- og Formueskatten til Staten er traadt i Virksomhed, finder Mindretallet, at der med det samme er angivet en bestemt Maalestok for hver enkelt Kommunes Evne til at bære offentlige Byrder, thi er dette Lovforslag udarbejdet med Omhu og med tilbørlig Hensyntagen saavel til Skatteydernes Bæreevne som til Statskassens Tarv, da maa det ogsaa med lige saa fuld Føje kunne danne Maalestokken for Skatteydernes Bæreevne, naar det angaar kommunale Byrder.

Hvor trykkende en Byrde er, beror fuldstændig paa, hvilken Bæreevne den har, der skal bære Byrden, og Mindretallet finder derfor, at ethvert Fordelingsgrundlag for Statstilskud til Kommunerne, der gaar uden om Sammenstillingen af Kommunernes Byrder sammenholdt med deres Bæreevne, er forfejlet.

Den til § 34 i Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten stillede Ændring gaar kun ud paa at forberede Gennemførelsen af Ændringsforslagene til Fordeling af Statskassens Tilskud til Kommunerne.

De til Nr. 26 og 27 i Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne stillede Ændringer gaa ud paa:

- 1) At drage hele det Tilskud, der skal tilflyde Amts- og Sognekommunerne, over til Sognekommunerne.
- 2) Paa den nemmeste og tilforladeligste Maade at sammendrage og til Indenrigsministeriet at indsende Fortegnelser over samtlige Kommuners Byrder og Bæreevne.
- 3) At fordele Statstilskuddet til Kommunerne paa den retfærdigste Maade.

Et Mindretal (*Ingvar Jensen*) stiller Ændringsforslagene 1 og 7, der gaa ud paa at stille Bornholm nogenlunde lige med den øvrige Del af Landet. Gammel-skatten, Land- og Ligningsskatten er for